

§ 6. (1) Władza spisowa wyznacza dla przeprowadzenia spisu naczelnego, starszych i okręgowych komisarzy spisowych, doreczając im legitymacje służbowe.

(2) Wszyscy komisarze spisowi w czasie wykonywania czynności spisowych korzystają z ochrony prawnej narówni z urzędnikami państwowymi.

§ 7. (1) W budynkach wojskowych oraz na okrętach Rzeczypospolitej Polskiej spis zarówno osób cywilnych jak i wojskowych, zamieszkałych w sposób niekoszarowy, przeprowadzony będzie przez komisarzy spisowych wyznaczonych przez władze wojskowe.

(2) Wyznaczeni w ten sposób komisarze spisi wojskowi otrzymują formularze spisowe, instrukcje oraz wskazówki w sprawach spisu od władzy spisowej, działającej w porozumieniu z władzami wojskowymi.

(3) Wypełnione formularze spisowe władze wojskowe dostarczają władzy spisowej, która je kontroluje i ewentualnie zwraca do uzupełnienia.

§ 8. Koszty spisu i jego opracowania ponosi Komisarjat Rządu w Gdyni z funduszków komunalnych.

§ 9. Urząd Morski w Gdyni obowiązany jest wydać wszelkie zależne od niego zarządzenia, umożliwiające przeprowadzenie spisu w budynkach będących w jego zarządzie, na statkach polskiej marynarki handlowej, statkach szkolnych i statkach taboru portowego. Powinien on też wykonać własnymi siłami te prace związane z przeprowadzeniem spisu, które nie mogą być wykonane przez osoby z poza Urzędu Morskiego.

§ 10. Organizacja przeprowadzenia i opracowania spisu wykonana zostanie przez Główny Urząd Statystyczny.

§ 11. Niezastosowanie się do przepisów rozporządzenia niniejszego będzie karane na zasadzie art. 5 ustawy z dnia 21 października 1919 r. o organizacji statystyki administracyjnej (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 464) w brzmieniu ustawy z dnia 1 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 60, poz. 436).

§ 12. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 13. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:

Marjan Zyndram-Kościałkowski

Minister Spraw Wewnętrznych: *Wł. Raczekiewicz*

228.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 8 kwietnia 1936 r.

o uznaniu stowarzyszenia „Związek Harcerstwa Polskiego“ za stowarzyszenie wyższej użyteczności.

Na podstawie art. 46 i 47 prawa o stowarzyszeniach z dnia 27 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 808) zarządza się co następuje:

§ 1. Stowarzyszenie „Związek Harcerstwa Polskiego“ w Warszawie, wciągnięte do rejestru stowarzyszeń Komisarjatu Rządu m. st. Warszawy dnia 16 listopada 1932 r. pod Nr. 1821, zostaje uznane za stowarzyszenie wyższej użyteczności.

§ 2. Równocześnie powyższemu stowarzyszeniu nadaje się statut, który będzie ogłoszony w Monitorze Polskim.

§ 3. Stowarzyszeniu „Związek Harcerstwa Polskiego“ nadaje się przywilej wyłączności działania na obszarze całego Państwa w dziedzinie organizowania i prowadzenia pracy harcerskiej (skautingu), t. j. pracy wychowawczej wśród młodzieży przy pomocy zespołu środków wychowawczych, objętych metodą skautową Baden-Powell'a i w oparciu o prawo i przyrzeczenie harcerskie (skautowe).

§ 4. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrami: Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego i Spraw Wojskowych.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:

Marjan Zyndram-Kościałkowski

Minister Spraw Wewnętrznych: *Wł. Raczekiewicz*

229.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 17 marca 1936 r.

o pielęgniarstwie.

Na podstawie art. 5 ust. (3), art. 6 ust. (7), art. 10 ust. (2), art. 11 ust. (3), art. 14 ust. (2), art. 20 ust. (2) i art. 24 ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o pielęgniarstwie (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 199) zarządza się co następuje:

§ 1. Artykuły (art.), powołane w rozporządzeniu niniejszym, oznaczają artykuły ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o pielęgniarstwie (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 199), paragrafy (§) — paragrafy niniejszego rozporządzenia.